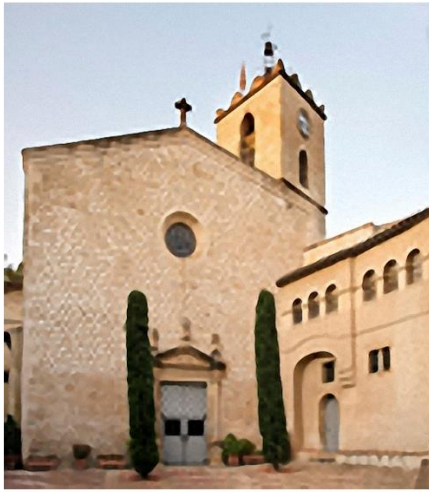

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 10 de Novembre de 2019. N° 41

LA REALITAT QUE ENS ENVOLTA

Mentre anem vivint i potser sense fixar-nos en els altres amb qui convivim i ens movem, d'una o altra manera, ens va passant el temps, i, com que anem fent amb més o menys tranquil·litat, fem la ruta de cada dia sense massa preocupació.

Amb tot, no hem d'oblidar que tots estem compartint la realitat que anem forjant. No tots compartim la mateixa opinió, ni pensem en construir el mateix. I, en la mesura que cadascú fa el que vol, sense tenir com a punt de referència que tots fem via per un mateix camí, que fem us semblant d'unes mateixes coses, que ens movem en una mateixa direcció, però sense adonar-nos ni donar importància amb quines eines anem construint... Passat el molt o poc temps descobrim que no coincidim en moltes coses i ens anem dificultant la ruta, provocant d'altres fites que ens resulten contradictòries, i, fins n'hi ha que ens fan mal i potser ens destrueixen els valors de la convivència, l'eficàcia amb l'ajuda mútua, l'abandó de valors humans, l'atenció als més humils....; amb cap objectiu final assumit per tots els que fem el mateix camí on ens cal fressar que tots hi puguem avançar per a viure amb germanor, respecte, llibertat, pau i ajuda mútua on l'esforç de cada ú sigui ajuda perquè tots vetllem pel que som i tenim.

És responsabilitat de tots lluitar, dia a dia, però en el respecte, en possibilitar la llibertat d'opinió, en construir una societat on el que es decideix, afavoreixi el que és millor per a tots i, tots ens comprometem a ajudar-nos per anar superant les dificultats que puguin sorgir, i que sempre hem d'estar disposats a renunciar tot allò que només m'afavoreix i pugui perjudicar als altres.

No som nosaltres i els que pensem com jo en aquesta ruta; i sí que cal estar atents al bé de tots perquè, com ja s'ha dit, tots estem en la mateixa barca i hem de procurar que no s'enfonsi. Per tot això cal viure en visió comunitària, amb respecte dels uns pels altres i sempre sense accepcions, marginacions col·lectives ni destrucció del món que tots hem de compartir.

Tot plegat som conseqüència d'entesa, de respecte, i de partir del principi que mostri el respecte envers la persona per sobre de totes les coses que hem de compartir amb amor i agraïment.

Mn. Joaquim Rius

Jesús ha sido siempre muy sobrio al hablar de la vida nueva después de la resurrección. Sin embargo, cuando un grupo de aristócratas saduceos trata de ridiculizar la fe en la resurrección de los muertos, Jesús reacciona elevando la cuestión a su verdadero nivel y haciendo dos afirmaciones básicas.

Antes que nada, Jesús rechaza la idea pueril de los saduceos que imaginan la vida de los resucitados como prolongación de esta vida que ahora conocemos. Es un error representarnos la vida resucitada por Dios a partir de nuestras experiencias actuales.

Hay una diferencia radical entre nuestra vida terrestre y esa vida plena, sustentada directamente por el amor de Dios después de la muerte. Esa Vida es absolutamente "nueva". Por eso, la podemos esperar pero nunca describir o explicar.

Las primeras generaciones cristianas mantuvieron esa actitud humilde y honesta ante el misterio de la "vida eterna".

Pablo les dice a los creyentes de Corinto que se trata de algo que "el ojo nunca vio ni el oído oyó ni hombre alguno ha imaginado, algo que Dios ha preparado a los que lo aman".

Estas palabras nos sirven de advertencia sana y de orientación gozosa. Por una parte, el cielo es una "novedad" que está más allá de cualquier experiencia terrestre, pero, por otra, es una vida "preparada" por Dios para el cumplimiento pleno de nuestras aspiraciones más hondas. Lo propio de la fe no es satisfacer ingenuamente la curiosidad, sino alimentar el deseo, la expectación y la esperanza confiada en Dios.

Esto es, precisamente, lo que busca Jesús apelando con toda sencillez a un hecho aceptado por los saduceos: a Dios se le llama en la tradición bíblica «Dios de Abrahán, Isaac y Jacob». A pesar de que estos patriarcas han muerto, Dios sigue siendo su Dios, su protector, su amigo. La muerte no ha podido destruir el amor y la fidelidad de Dios hacia ellos.

Jesús saca su propia conclusión haciendo una afirmación decisiva para nuestra fe: «Dios no es un Dios de muertos, sino de vivos; porque para él todos están vivos». Dios es fuente inagotable de vida. La muerte no le va dejando a Dios sin sus hijos e hijas queridos. Cuando nosotros los lloramos porque los hemos perdido en esta tierra, Dios los contempla llenos de vida porque los ha acogido en su amor de Padre.

Según Jesús, la unión de Dios con sus hijos no puede ser destruida por la muerte. Su amor es más fuerte que nuestra extinción biológica. Por eso, con fe humilde nos atrevemos a invocarlo: "Dios mío, en Ti confío. No quede yo defraudado" (salmo 25,1-2).

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA I DIES DE LA SETMANA

DISSABTE: 9	19h.	MISSA FAMILIAR
DIUMENGE:10	11h.	María Adell Fullola
	13h.	difunts família Junquera-Ezquerria
DISSABTE:16	19h.	NO MISSA
DIUMENGE:17	11h.	Meritxell Pagés Secall ; Josep Pla , Josep Ibáñez Bartolí i Maria-Rosa Rosat. Religiosa Dominica de la Presentació.
	13h.	

REUNIONS

DIMARTS dia 12, a les 11h. formació dels preveres a Santa Maria de L'Avern,
i a les 20h. Consell d'Economia.
DIJOUS dia 14, a les 10h. Grup "Nostra Dona".

PASTORAL DE LA SALUD

Aquesta setmana, el dijous dia 14, a les 11h., visitarem la residència "Vitalia". Farem l'acte religiós, com sempre, amb els residents que ho vulguin.

BAPTISMES

Aquest dissabte dia 9 han rebut el sagrament del baptisme: Nicolàs Olcina Calonge i Emma Franco Atienza. Donem-ne gràcies a Déu.

CONDOLENÇA

La donem als familiars d'En Nicanor Pereira Delgado, Na Francisca Hidalgo Mora i d'En Marcel·lí Bofill Sabé. I desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

RESULTAT DE LA COL·LECTA DE PRIMER DE MES

Mes passat **648.51 €**. Aquest mes **344.53 €**

AVUI DIUMENGE COL·LECTA EXTRA DIADA DE GERMANOR